

Leto 8 Štev 3. PRILOGA ZA MLADINO. 1939. marca 8.

JEZUŠEK, PROSIM TE NA NAJSVETEJŠO TVOJO
I TVOJE MAMIKE MLADOST, POSVETI NAŠO
MLADINO.

Poželivost! To je vrednina vsega slaboga pri mladini. Sv. Düh Bog nam pravi, kak čtamo v pismi sv. Janoša apoštola i evangelista:

„Ka je na sveti, je poželivost tela, poželivost oči i gizdost žitka, ka je ne od Očé, nego od toga sveta“ (I. Jan. 2—16). Zato pa opomina Večna Lübezen po tom svetom apoštoli, ki je zavolo svoje čistosti vreden bio na neskončno čistom Božem Jezušovom Srci počivati v zvezi z gornjimi rečmi: „Ne lübite toga sveta, niti tiste reči, ki so na tom sveti. Čl što te svet lübl, v tistom nega Očine lübezni“ (I. Jan. 2—15). Naj svojo poželivost premagaš, dragi dečko i draga dekla, je potrebno, kak ti sam Bog pravi:

Ne ljubi toga sveta. Svet, kak je Jezuš pravo, sovraži njega i vse tiste, ki so njegovi. Zato ne ljubi sveta. Svet so hüdobni, lagoji lüdje, ki ti slab zgled davlejo, *ne ljubi slabih zgledov.* Svet se norčari z pobožnosti, *ne ljubi toga norcadelanja.* Svet išče samo veselice, kde se dobro je, pije, pleše, do otrujenosti, *ne ljubi teh veselíc.* Svet trepeče po alkoholi, v njem bi se rad kopao, sovraži pa vsako treznost i vsaki post, *ne ljubl alkohola, ne ljubl nezmernostl.* Svet grabi po premoženji i za srečne ma samo bogataše, siromake pa zametavle, ti pa *ne ljubl penez, nego ljubl siromaštvo, zadovolnost z mallm, posebno pa goreče ljubl siromake.* V siromakaj vsikdar ljubiš Jezuš, ki je bio najvekši siromak. Svet ljubi nasladnost, blatna nečistost njemi je najvekša slast, za njo ta da penez, zdravje, mir, srečo, blaženost toga i drugoga sveta. Ti pa draga mladina, *ne ljubi nasladnostl, ne ljubi tela svojega, nego ljubl Jezušovo Telo.* To jemli gostokrat k sebi, pa lübezen sveta te ne bo sküšavala, daleč bo od tebe bežala, Oča tvoj nebeski te pa bo obimao z obema rokama i osrečavao že na tom sveti, o keliko bole, dečko i dekla, keliko bole vu večnosti.

ŽIVLJENJE BLAŽENE DEVICE MARIJE MATERE BOŽJE NAŠE KRALJICE

(Po nazveščenji same nebeske Kralice napisala častitliva boža službenica:
Marija z Agrede. (Štrta kniga.)

22. Sveto družino sprevajajo na poti angeli. - Prihod v Gazo.

Jako je skrbelo Jožefa i Marijo, kda sta morala nepripravljena iti na tak delešnja pot. Svetoj družini so se pridružili angeli. Najprvle so se ponüdili vtelovlenoj Reči, nato so se ponüdili Jožefi i Mariji v službo. Marija je želela šče ednok obiskati kraj, kde se je Jezuš narodo. Pa angeli toga neso dopüstili, ar se je že raztroso glas, ka je Marija Mati boža i Herod je že dao iskati Jezuš. Od druge žele, da bi naimre obiskali v Hebroni tetico Elizabeto, pa odyrne Marijo sv. Jožef. Nato pošle Marija iz spremstva ednoga angela k Elizabeti, da njoj da tanač, naj skrje maloga Ivana pred Herodovov besnostjov. Elizabeta se je včasi mislila spraviti na pot, da bi se najšla z Marijov. Angel njoj naznani, da so sveti popotniki že deleč odišli. Elizabeta včasi pošle za njimi glasnika z darovi: z zlatom, s hranov in oblekov. Glasnik dobi sveto Družino v Gazi, dvajset vör od Jeruzalema. Sveta Družina je tü počivala dva dni. Tüdi oseo je morao počivati. Elizabetinoga glasnika je sv. Družina poslala nazaj. Na skrivnosten način je pozabo glasnik na kraj, kde je vido popotnike, zapomno si je samo odgovor, ki ga je morao dati svojoj gospodarici. Iz darov je Marija dala siromakom mi-

loščino. Tudi v Gazi je napravila nikelko čudežov. Ozdravila je več betežnikov. Že s samim pogledov je napravila, ka so ljudje spoznali Boga i spremenili življenje. Na toj poti je mela Marija več prikazni, v šterih je gledala skrivnost svetoga Trojstva i zedinjenje Boga s človekom. Sin njoj je razodeo stvari, štere človeči razum nemre dosegnoti. Presveta Mati je z veseljom vršila materinske dužnosti. Večkrat je pitala milo i sladko svoje dete, če je ne utrjuno zavolo duge poti i zavolo slaboga vremena. Dete je večkrat jokalo. Mati je znala, da so to skuze lübezni i smilenja do nezahvalnoga sveta. Lübezniva mati je te kak mila grlica delila bolečino z malim Jezušom i ga obimala z velikim poštvivanjom. Tudi sveti Jožef je večkrat polübo Jezušove nogice, se njemi klanjao i proso za blagoslov.

*Naše življenje na nití visi,
Njega neločljivo smrt se drži,
Smrt pa preneglo v večnost bežij.
Ta srečna bo tistoml, ki vroče časti
Svetoga Jožefa, sladkoga ajteka...*

POMOČNICE VERNIH DÜŠ.

Smet Eugenija ali po redovnom imeni sestra Marija od Bože Previdnosti je puna lübezni do Boga i bližnjega hitro dozorela za večno življenje. 2 leti pred smrtjov jo je mučila težka bolezen: rak v želodci, a ona nazlük toj težkoj bolezni je vodila svoje sestre na poti popolnosti. junaško prenašala svoje veliko trpljenje i je darüvala za verne düše v očiščilišči. Junaška žena je v najlepših letih, stara 46 let, l. 1871. 7. februara izročila svojo düšo svojim Stvoriteli, ravno v tistom časi, kda so Nemci oblegali Paris. Ka je naprej povedao sv. Ivan, arski župnik, to se je že pri njenoj smrti posvedočilo. Družba na tolažbo vernim düšam nastavljena, je že mela pri njenoj smrti hiže na Kitajskom, v Nantesi na Francoskom i v glavnom mestu Belgije v Brüsli. Dve leti po njenoj smrti je višja cerkvena oblast v Rimi potrdila njeno družbo i l. 1878. zednim tudi znova vodilo njene kongregacije. Družba se je za tem naglo širila na Angleškom, v Škociji, v Španiji, Italiji, Avstriji i Ameriki, kde od vzhoda do zahoda so verne düše dobivale izdatno pomoč po kotrigaj te kongregacije.

Geslo častivredne sestre Eugenije Smet je bilo: Moliti, trpeti i delati. Namen družbe je zato ne samo molitev i trpljenje, nego tudi delo i to delo smilenosti; kak je pokojne ustanoviteljice življenje zgorelo v lübezni do bližnjega, ravno tak je dužnost

njenih duhovni hčer, da pomagajo vsem trpečim na duši i na teli. Betežnikom dvorijo, ozdravlene vabijo v svoje kapele i je navdūšavajo za smileno lūbezen do vernih dūš. Siromaško deco oskrblavajo i odgajajo za Boga, šolsko mladino združujejo v dobrih društvih, za delavsko deco nastavljajo šole, za odrasčene, može i žene se brigajo, da dobivajo v njihovih kapelah versko vodstvo. Pomočnice vernih dūš so pomočnice tūdi vseh živih vernih i pomagajo v zdajšnjih zburkanih časih s svojov socialnov skrbjov širokim slojem narodov.

One so v božih rokah sredstvo, da Bog potom njih dobiva dūše vernih na drugom sveti, blodnih na tom sveti. Na priliko samo v Londoni se letno po njihovih molitvah i njihovih trūdah spreobrne 200 anglikancov i prestopi v katoličansko cerkev. V Ameriki so matere zavrženim črncom. Na Kitajskom zbūjajo potom brige za pokojne želo po sv. krsti. Tū vodijo sirotišnico, v šteroj oskrblavajo 300 siromaške dece i je odgajajo v katoličanski veri za razširjenje te med Kitajskim narodom. Vodijo šolo za katehumene, v šteroj za krst prijavlene včijo za katoličansko vero. I tak ide to po celom sveti okoli, Bog blagoslavla njihovo delo, ar je Jezuš povedao, ka vsaka smilenost smilenje rodi.

Nekaj posebnoga je pri toj kongregaciji to, da nemajo svoje redovne obleke. To je jako pametno v denešnjem časi, šteri tak strastno sovraži dūhovščino i redovniško osebje. Sestre te družbe se oblačijo v skromno svetno obleko i tak ne dajejo nikomi prilike, da bi se zgražao nad njimi. Pri nekoj priliki je sestra pomočnic vernih dūš dvorila betežnici. Betežnica je bila puna sovraštva do Cerkve, njene dūhovščine i nūn. Zato je tūdi pravila sestri, oblečenoj v civilno obleko, od štere ne znala, ka je redovnica, ete reči: „Gospa, od vsega mi lejko gučite, samo od popov i nūn ne; te jaz sovražim.“ Sestra se je smejala i resan ne gučala od dūhovnikov i nūn, nego kak smilena sestra je betežnici vlevala v dūšo vero v Boga i jo pripravljala na pomirenje z Bogom. Pa ne zaman. Betežnica je sprejela vero, več ne sovražila dūhovščino, nego z velikim hrepenenjom zvala spovednika i sprejela sv. odvezo i Jezušovo sv. Telc. Družbo podpirta dve bratovščini. Prve kotrige majo za dužnost, dnevno ednok zbūditi vero, vūpanje, lūbezen z etim vzdihlajom: Moj Jezuš, smilenje. Potem pa letno dajo ednok miloščino v namen družbe, da se za pokojne opravljajo sv. meše. V to bratovščino pa sme stopiti samo ženski spol i te kotrige se mesečno vdeležijo pobožnosti družbe i sestram pomagajo med svetom zvršavati dela lūbezni.

V Trsti majo sestre tūdi hižo, so tūdi med njimi že Slovenke i či štera mladenka žele kaj več zvediti od te družbe, naj se obrne na te naslov: *Madre Maria di San Carlo Ausiliatrice del purgatorio, Trieste, Via Bessenghi 6, Italija*. Pišete lahko slovenski.

ROŽE MARIJINOGA OGRAČEKA

SO SKRIVNOSTI SV. ČISLA, ALI ROŽNOGA VENCA.
NABERIMO SI TE ROŽICE.

Ščipek je lepa korina, ma lepi cvet i prijeten dišec. Nema pa sada. Svetoga čisla molitev pa je takši ščipek, šteri tudi sad prinaša i to takši sad, šteri dava dušam večno zdravje. Sv. čislo je molitev, od štere sam Boži Zveličiteo pravi: „Povem vam, ka vse, ka te v svojih molitvaj prosili, vervlite, dobite, i dá se vam.“ (Mat. 11—24). Po molitvi sv. Čisla, gda s pobožnim srcom ponavljam Boži pozdrav, z šterim je Bog Mariji nazvesto, da mati Boža bo i gda se pri tom vtopim s premišlavanjom v to i druge bože skrivnosti trojega čisla, te spunim vse, ka je potrebno za poslušnitev molitve. Te molim pobožno, ponizno, z vüpanjom; z Bogom združeni i stanovitno naj to ponavljam skoz celo življenje, venec v rokaj se mi splete sam od sebe v večni venec, ki bo krasio mojo glavo v Marijinom kralestvi.

Jezuš je pravo: Vervajočemi je vse mogoče. Sv. čislo pa je molitev najtrdnjše vere Jezušove. Zato je vretina neštetih milosti.

Jezuš je pravo: ki se znizi, se zvisi. Gda sv. čislo molimo, se pridružimo poniznoj, siromaškoj sv. Družini, zato nas pa zvisi Bog s tem, ka poslušne naše ponizne prošnje.

Sv. čislo je vpelala kat. Cerkev, štere glava je Kristuš, i jo vpelala na čast Bl. D. Mariji, Jezušovej materi. Jezuš se po toj pobožnosti šče zahvaliti svojoj Mamiki za lübezen, z šterov ga je odgojila za rešitela sveta. Ne bi se mi dragevole pridružili Božega Sina slavo- i hvalospevi, i dičili ž Njim Marijo, ki nam je dala Zveličara i ki nam je po njem postala draga mamika?

Naša mladina se je oblekla na proslavi l. 1938. sept. 11. v Črensovcih v starodavno lepo domačo prosto obleko. Marija, ki se je vsikdar prosto oblačila, pa jo z veseljom gledala.

njenih duhovni hčer, da pomagajo vsem trpečim na duši i na telu. Betežnikom dvorijo, ozdravlene vabijo v svoje kapele i je navdšavajo za smileno lübezen do vernih duš. Siromaško deco oskrblavajo i odgajajo za Boga, šolsko mladino združujejo v dobrih društvi, za delavsko deco nastavljajo šole, za odraščene, može i žene se brigajo, da dobivajo v njihovih kapelah versko vodstvo. Pomočnice vernih duš so pomočnice tüdi vseh živih vernih i pomagajo v zdajšnjih zburkanih časih s svojov socialnov skrbjov širokim slojom narodov.

One so v božih rokah sredstvo, da Bog potom njih dobiva duše vernih na drugom sveti, blodnih na tom sveti. Na priliko samo v Londoni se letno po njihovih molitvah i njihovih trüдах spreobrne 100 anglikancov i prestopi v katoličansko cerkev. V Ameriki so matere zavrženim črncom. Na Kitajskem zbujajo potom brige za pokojne želo po sv. krsti. Tü vodijo sirotišnico, v šteroj oskrblavajo 300 siromaške dece i je odgajajo v katoličanskoj veri za razširjenje te med Kitajskim narodom. Vodijo šolo za katehumene, v šteroj za krst prijavlene včijo za katoličansko vero. I tak ide to po celom sveti okoli, Bog blagoslavla njihovo delo, ar je Jezuš povedao, ka vsaka smilenost smilenje rodi.

Nekaj posebnoga je pri toj kongregaciji to, da nemajo svoje redovne obleke. To je jako pametno v denešnjem časi, šteri tak strastno sovraži duhovščino i redovniško osebje. Sestre te družbe se oblačijo v skromno svetno obleko i tak ne dajejo nikomi prilike, da bi se zgražao nad njimi. Pri nekoj priliki je sestra pomočnic vernih duš dvorila betežnici. Betežnica je bila puna sovraštva do Cerkve, njene duhovščine i nün. Zato je tüdi pravila sestri, oblečenoj v civilno obleko, od štere ne znala, ka je redovnica, ete reči: „Gospa, od vsega mi lejko gučite, samo od popov i nün ne; te jaz sovražim.“ Sestra se je smejala i resan ne gučala od duhovnikov i nün, nego kak smilena sestra je betežnici vlevala v dušo vero v Boga i jo pripravljala na pomirenje z Bogom. Pa ne zaman. Betežnica je sprejela vero, več ne sovražila duhovščino, nego z velikim hrepenenjom zvala spovednika i sprejela sv. odvezo i Jezušovo sv. Telc. Družbo podpirata dve bratovščini. Prve kotrige majo za dužnost, dnevno ednok zbüditü vero, vüpanje, lübezen z etim vzdihlajom: Moj Jezuš, smilenje. Potem pa letno dajo ednok miloščino v namen družbe, da se za pokojne opravljajo sv. meše. V to bratovščino lejko stopita oba spola, moški i ženske. V drugo bratovščino pa sme stopiti samo ženski spol i te kotrige se mesečno vdeležijo pobožnosti družbe i sestram pomagajo med svetom zvršavati dela lübezni.

V Trsti majo sestre tüdi hižo, so tüdi med njimi že Slovenke i či štera mladenka žele kaj več zvediti od te družbe, naj se obrne na te naslov: *Madre Maria di San Carlo Ausiliatrice del purgatorio, Trieste, Via Bessenghi 6, Italija*. Pišete lahko slovenski.

ROŽE MARIJINOGA OGRAČEKA

SO SKRIVNOSTI SV. ČISLA, ALI ROŽNOGA VENCA:
NABERIMO SI TE ROŽICE.

Ščipek je lepa korina, ma lepi cvet i prijeten dišec. Nema pa sada. Svetoga čisla molitev pa je takši ščipek, šteri tudi sad prinaša i to takši sad, šteri dava dušam večno zdravje. Sv. čislo je molitev, od štere sam Boži Zveličiteo pravi: „Povem vam, ka vse, ka te v svojih molitvaj prosili, vervlite, dobite, i dá se vam.“ (Mat. 11—24). Po molitvi sv. Čisla, gda s pobožnim srcom ponavljam Boži pozdrav, z šterim je Bog Mariji nazvesto, da mati Boža bo i gda se pri tom vtopim s premišlavanjom v to i druge bože skrivnosti trojega čisla, te spunim vse, ka je potrebno za poslühnitev molitve. Te molim pobožno, ponizno, z vüpanjom; z Bogom zdrüžen i stanovitno naj to ponavljam skoz celo življenje, venec v rokaj se mi splete sam od sebe v večni venec, ki bo krasio mojo glavo v Marijinom kralestvi.

Jezuš je pravo: Vervajočemi je vse mogoče. Sv. čislo pa je molitev najtrdnjše vere Jezušove. Zato je vretina nešteti milosti.

Jezuš je pravo: ki se znizi, se zvisi. Gda sv. čislo molimo, se pridružimo poniznoj, siromaškoj sv. Drüžini, zato nas pa zvisi Bog s tem, ka poslühne naše ponizne prošnje.

Sv. čislo je vpelala kat. Cerkev, štere glava je Kristuš, i jo vpelala na čast Bl. D. Mariji, Jezušovej materi. Jezuš se po toj pobožnosti šče zahvaliti svojoj Mamiki za lübezen, z šterov ga je odgojila za rešitela sveta. Ne bi se mi dragevole pridružili Božega Sina slavo- i hvalospevi, i dičili ž Njim Marijo, ki nam je dala Zveličara i ki nam je po njem postala draga mamika?

Naša mladina se je oblekla na proslavi l. 1938. sept. 11. v Črensovcih v starodavno lepo domačo prosto obleko. Marija, ki se je vsikdar prosto oblačila, pa jo z veseljom gledala.

Takoj ob rojstvu nas je sv. Cerkev v sv. krstu prerodila za to nebeško življenje. V sv. birmi nas je v njem potrdila, da se za to nebeško življenje že tu na zemlji moremo bojevati zoper vse sovražnike našega zveličanja. V sv. obhajilu nas Zveličar sam, kolikorkrat le hočemo, krepí, da ne omagamo na poti proti nebesom. In če smo zgrešili pravo pot, v spovednici nas čaka predobri Pastir, ki nam odpušča. Da otrokom poskrbi za dobre krščanske stariše, je tudi zakonsko zvezo povzdignil k časti svestva in tudi v njej odprl neštete milosti za moža in ženo, za očeta in mater, za stariše in otroke. V milostih tega svestva morejo tudi ti vsi varno hoditi po poti v nebesa. In ko pride trenutek slovesa, ko ima duša nastopiti pot pred večnega sodnika, se ta Sodnik sam še enkrat združi z njo v sveti popotnici, maziljenje pa nakloni bolniku nove milosti.

Ali ni to čudovita, naravnost božja pot, po kateri hodimo mi vsi ne v trenutveno, ampak v večno življenje. In na tej poti stoji takorekoč ob vsaki naši stopinji Jezus sam, da nas po svoji Cerkvi podpira, blagoslavlja.

Ali vidite, kako se po celem svetu neprenehoma opravlja najsvetejša daritev za nas vse, za slehernega izmed nas? Kako Cerkev vedno moli po svojih služabnikih za nas, da vztrajamo, če pa smo opešali, da vstanemo? Kako nam nedeljo za nedeljo raz prižnico oznanja božjo besedo, ki nam vedno živo v spomin kliče, kaj moramo storiti, kaj opustiti, ako hočemo vztrajati na pravi poti?

Vse to so zgolj pripomočki, mogočni, čudežni pripomočki, da gotovo pridamo k cilju v nebesa. In vsi ti pripomočki k cilju so nam zagotovljeni od vsemogočnega dobrega našega Očeta ki „z večno ljubeznijo ljubi nas vse in se nas usmili“.

4. *Kaj je Kristusova Cerkev?* Veliko jih je, ki pri teh besedah mislijo na cerkve, narejene iz opeke ali kamna. Kristusova cerkev je le ena in ni iz opeke, ampak iz pravih živih bitij. Narejena, sestavljena je iz toliko vernikov, torej ljudi, kolikor jih šteje po vsem svetu.

Kristusova Cerkev je torej verska družba, ki jo je ustanovil Jezus Kristus, *da vodi ljudi k zveličanju.* Njeni udje so krščeni verniki, kateri so v edinstvu s papežem. Glava Cerkve je Kristus. Druga imena za sv. Cerkev so: katoliška Cerkev, kar pomeni vesoljna Cerkev; Jezusova Cerkev, ali Kristusova Cerkev; Nevesta Kristusova — se imenuje, ker Kristus vernike svoje Cerkve ljubi kakor ženin nevesto.

Jezus Kristus je pa ustanovil sv. Cerkev takole: Zbiral je vernike krog sebe. Izmed vernikov je izvolil 12 apostolov. Čez vse je postavil apostola Petra za vidnega poglavarja in Jezus sam v tej družbi vedno živi, jo s Sv. Duhom vodi in ji daje

zveščavne milosti. Dvanajsterim apostolom je Kristus izročil vse tisto, kar je glavno v vsaki družbi, t. j. oblast voditi jo. Danes ima kat. Cerkev po vsem svetu približno 350 milijonov vernikov.

6. *Kdo je bil apostolski prvak?* — To ime dajemo sv. Petru, ker je Kristus njega postavil za poglavarja ali prvaka nad vsemi. Najprej mu je vrhovno oblast v Cerkvi *objubil*, rekoč: „Ti si Peter — skala — in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklena vrata je ne bodo premagala. In dal ti bom ključne nebeškega kraljestva. In karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih“ (Mt. 16, 18, 19).

Potem pa je Jezus Petru vrhovno oblast tudi *res izročil*, ko mu je rekel: „Pasi moja jagnjeta, pasi moje ovce“ (Jan. 21, 15, 17).

7. *Kdaj je prišel Sv. Duh na apostole?* — Po Jezusovem vnebohodu so se apostoli veselili vrnili iz Oljske gore v Jeruzalem. Zbrali so se v tisti sobi, v kateri je bil Jezus postavil Svestvo presv. Rešnjega Telesa. Ker jim je bil naročil, da naj nikar ne gredo oznanjati njegovega nauka poprej, dokler ne prejmejo Sv. Duha, so čakali. Razen apostolov je bilo še nad 100 učencev tam in tudi Marija. Kar vstane šum z neba kakor prihajajočega silnega piša, in napolni vso hišo, kjer so sedeli. In prikazali so se jim razdeljeni jeziki kakor ognjeni nad slehernim izmed njih. In vsi so takoj bili napolnjeni s Sv. Duhom.

8. *Kaj je milost božja?* — Človeku — popotniku skozi bridkosti te solzne doline se več nego enkrat vsiljuje težko vprašanje: Čemu romam po zemlji? Nesrečen je vsak, kdor si ne ve ali noče odgovoriti: K Bogu grem v nebesa. Da, pri Bogu v nebesih je tako gotovo naš zadnji cilj, kakor gotovo nas je Bog nebeški postavil na ta svet, Toda pot k Bogu v nebesa je težka pot. Sam je človek ne more prehoditi. Treba mu je nadnaravne pomoči tega istega Boga — milosti mu je treba.

Naši izseljenci v Aulnois, Francija, 3. aprila 1938.

CERKVENI - GLASI.

J. KOHNTLAK

Misijon na Tišini. Vsaki človek ma v svojem življenji gotove 'slovesne dogodke, šterih se z veseljom spomina i šteri so njemi v spodbüdo, kda se jih spomni. Takši dogodek se je zvršo tüdi pri nas na Tišini. Meli smo sv. misijon od 5. do 12. februara. Vodila sta ga soseda salezijanca gg. Vogrin Štefan i Lovrenčič Jožef, oba iz Martinišča. Z veseljom smo ga začnoli, navdüšeno nadalüvali i slovesno dokončali. Z veseljom smo se punoštevnilno vdeležüvali predg od večnih istin i splošnih navukov. Posamezni sloji so pa želno pričaküvali svoje stanovske navuke. Vsa fara je kak najbogše opravila sv. spoved. Ne vemo ka bi što izostao. Vsi so pa od svoje spovedi naprej vsaki den pristopali k sv. prečiščavanji. Tüdi naše vučitelstvo z prav malov izjemov je lepo s svojimi varovanci pristopilo k sv. Sve-stvom i tak pokazalo, da tisti dobro vzgaja, šteri se poslužüje nadnaravnih pripomočkov. Vsa pohvala našemi vučitelstvi! Kak slovesno i goreče smo dokončali naš misijon kaže to, ka se je za časa sv. misijona prečistilo od 6 do 7 jezero lüdi i ka smo se vdeležili zadnji den v popolnom številu zadnjih predg i do 2 jezero düš prek rimske procesije. Kakša lepota, kakše navdüšenje je bilo, to so svedočili nešteti rdeči plameni naših bakel, ki so nesli naše sklepe i naše molitve pred Vsemogočnoga. Proslimo Boga, ka bi vsi stanovitni ostanoli do smrti i ka bi tüdi vse fare Slov. Krajine, kda do mele misijon, nasledüvale naše navdüšenje i našo gorečnost. Naš zaključek so povzdignoli visiki gostje: g. dr. Bratina naš srezki načelnik z gospov, potem naš poslanec g. Bajlec, g. Kerec i g. Casar iz Sobote. Omenjeni gospodje so meli delavsko spravišče na Tišini pred zaključkom misijona i so se nato vdeležili procesije.

Grad. Dobili smo novoga kaplana g. Lanjšček Ludvika. Oni so pri nas dobili po odslüženoj vojaščini prvo imesto. To nas ešče posebno veseli. Obe Lendavi, Gornja i Dolnja, mata novomešnike za kaplane.

Nastavitev. Jerič Mihael, brat našega g. dekana v Turnišči, dozdej kaplan v Prevaljah na Koroškem, so imenüvani za ekspozita na novo nastavljeno ekspozituro v Küzmi.

D. Lendava. Na mesto g. Halasa smo dobili za kaplana, novomešnika, g. Gjörköš Štefana.

stojniki p. Henriki na potne stroške i na kloster pri sv. Trojici, 270, tiskari za popravlanje omara 20, „Cvetje“ za Hotizo 15:50, Čurič Ani, siroti, Žižki, 50, za hostije i sveče za črensovsko cerkev, 100, 2 „Odmeva“ 12 „Zamorčka“ 50 din. Skupno izdali 708:75 din. Več smo izdali 1478 din. — Bog povni vsem. — Vodstvo 3. reda.

POJDI TE K JOŽEFU!

Spisal Jožef M. Seigerschmied, Knjiga obsega 31 kratkih poljudno pisanih beril ali premišljanj o sv. Jožefu, ki so prav primerna za duhovno branje, posebno še v mesecu marcu, ki je posvečen sv. Jožefu. Sv. Cerkev zelo časti sv. Jožefa in to čiščenje tudi nam priporoča. Posebno v litanijah sv. Jožefa je Cerkev modro naznanila vse, kar more v nas vzbuditi čiščenje, ljubezen in veliko zaupanje do tega ljubeznivega svetnika. V tej knjigi najdeš vprav premišljevanja teh litanij. Knjigo krasijo mnogo zanimivih zgledov, ki nam prepričevalno govore, kako nam sv. Jožef rad pomaga v dušnih in telesnih potrebah. Preberi knjigo in s še večjim zaupanjem se boš oklenil velikega zavetnika sv. Jožefa. Nekaj izrednega v tej knjigi je 51 lepih slik, ki so posnete po starih bakrorezih in ponazorujejo vse življenje sv. Jožefa. Na koncu so dodane litanije sv. Jožefa in nekaj molitev ter zdihlajev k sv. Jožefu. — Knjiga ima priročno obliko in obsega 192 strani. Cena je izredno nizka: broširan izvod stane samo 19 din, vezan 15 din; po pošti 2 din več. Založila jo je: Uprava Glasnika presv. Srca Jezusovega, Ljubljana, Zrlnjskega 9, kjer naj se naroča. Dobi pa se tudi po knjigarnah.

REŠITEV VGANK 2. SNOPIČA.

1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo. Kak jo je pozdravo, s šterimi reči.

2. Ka je Marija odgovorila oprvim nadangeli i ka obrdrugim?

3. Ka se je zgodilo te, kda njemi je obrdrugim odgovorila?

Rešitev:

1) „Zdrava, milošče puna, Gospod je s tebov, blagoslovljena ti med ženami.“

2) „Kak se bo to zgodilo, da moža ne spoznam.“

„Glej, službenica sam Gospodova, zgodi se mi po tvojoj reči.“

3) „I Reč je s telom včinjena i prebivala med nami.“

Rešili so:

Lutar Marija, učenka III. r. Turnišče, št. 88. 1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo: Zdrava Marija, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovljena si med ženami. 2. Marija je oprvim odgovorila angeli: „Kak se bo to zgodilo. Obrdrugim je odgovorila: Glej, dekla sam Gospodova, zgodi se mi po tvojoj reči. 3. Kda njemi je obrdrugim odgovorila. je Duh sveti prišeo nad njo i moč Najvišjega jo je obsenčila. Nato je angeo odiseo.

Benko Marjeta, Domajinci št. 50. Spoštüvani g. urednik! Želem vam srečo, zdravje i dosta uspeha v vašem duhovnom deli! — Rešitev vgank: 1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo: Zdrava Marija, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovljena si med ženami. 2. Marija je obrprvim odgovorila: Kak se bo to zgodilo. Obrdrugim pa: Glej dekla sam Gospodova, naj se mi zgodi po tvojoj reči. 3. Kda njemi je obrdrugim odgovorila, je poprijela od sv. Dúha.

Vrečić Franc, vuč. VII. r. Vidonci št. 82. Prečastiti gospod! Hvaljen Jezus i Marija, s temi reči se Vam poklonim i ogovarjam na Vaše vganke. 1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo: Zdrava Marija, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovljena si med ženami. 2. Marija je odgovorila obrprvim: Kak se more to zgoditi, ar moža ne poznam. Ob drugim je pravila: Ovo službenica Gospodova, naj mi bode poleg reči tvoje. 3. Te se je poprijalo dete v utrobi — Zveličar se je včlovečo.

Gjorek Štefan, Bükovnica 80. p. Dobrovnik. Hvalen bodi Jezus Kristus, s tem vas, g. urednik, pozdravim i vam želem, naj vaš krstni patron sv. Jožef prosí za vas pri Bogi, da bote še dugo živeli i vreljivali naše liste. 1. Reči

nadangeļa Gabriela so ēte: Zdrava Mariļa, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovlēna si ti med žēnami. 2. Mariļa je obrpvim odgovorila: Kak bode to, ar moļa ne poznām. Angeo njej je pravo: Svetli Dūh pride nad tebe. I jakost Višeņņega obsenči tebe, poprimeš v utrobi i rodila boš sina, ime njemi daj Jezuš. On bode veliki, ar bode Sin boži, njegovomi kralestvi ne bode konca. Obrdūģim je Mariļa pravila: Ovo slūžbenica Gospodova, naj se mi zgodi po tvojoj voll. 3. Na te reči je angeo premino. I Reč je s telom postanola. Mariļa pa je v poniznosti hvalila Boga, da je tak dobrotlivi bio lūdem.

Horvat Štefan, Bogojna 32. Najlepše vas pozdravam g. urednik i vam želem vse dobro, Rešo sam vganke tak: 1. Reči nadangeļa Gabriela so ēte: Zdrava Mariļa, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovlēna si ti med ženami. 2. Mariļa je odgovorila obrpvim: Kak bo to, kda moļa ne poznām. Angeo njej je odgovoro: Dūh svetli pride i jakost Višeņņega obsenči tebe, poprimeš v utrobi i porodiš sina, ime njemi bode Jezuš. Obrdūģim je Mariļa odgovorila: Ovo slūžbenica Gospodova, naj se mi zgodi po tvojoj reči. 3. Angeo je premino. Mariļa je poprijela Jezusa pa je hvalila Boga.

Špicin Gašpar, VIII. r. Črensovci. Spoštūvani g. urednik! Prav srčno vas pozdravam. Znam, da mate dosta skrbi z vređivanjom naših krščanskich listov, štere vsi tak radi čtēmo. Vendar pa, čeravno vas motim, odgovorim na vganke, štere ste zastavili v 2. štef. Marijnoga lista. 1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo: Zdrava Mariļa, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovlēna si med ženami, Mariļa se je prestrašila, angeo pa njej je pravo: Ne boj se, Mariļa, ar si milost najšla pri Bogi. Mariļa je odgovorila obrpvim: Kak se bo to zgodilo. Angeo je pravo: Sv. Dūh bo prišeo nad tebe i dete, ki bo rojeno, bo Sin boži. Mariļa je obrdūģim pravila: Glej dekla sam Gospodova, zgodi se mi po tvojoj reči. 3. Nato je postala mati boļa.

Glavač Štefan, Būhovnica 14. Sprimate moj srčen pozdrav, g. urednik, v šterom vam želem, da bi vas Bog šče duga leta ohrano kak našega dobroga dūhovnoga voditelā. Rešo sam vganke etak: 1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo: Zdrava Mariļa, milostu puna, Gospod je s tebov, blagoslovlēna si ti med ženami. Mariļa se je prestrašila, mislevši, kakše pozdravjenje je to. Angeo njej pravi: Ne boj se Mariļa, milost si najšla pri Bogi. Poprimeš i porodiš slua, njegovo ime zovi Jezus. On bo veliki i sin Višeņņega se bo zvao. Njemi da Gospodin Bog stolec Oče Davida, On de gospodaro v hiži Jakoba, njegovomi kralestvi ne bode konca. 2. Mariļa odgovori angeli obrpvim: Kak se bo to zgodilo i odked, če moļa ne poznām. Angeo pravi: Sv. Dūh pride nad tebe i jakost Višeņņega te obsenča, zato ka porodiš, bo sin boži, ar de sveti, zato ka pred Bogom ne nikaj nemogočega. Mariļa je obrdūģim odgovorila: Ovo slūžbenica Gospodova, naj se mi zgodi po tvojoj reči. 3. Poprijalo se je dete v utrobi niti z vole tela niti z vole moļa, nego z Boga. I Reč je s telom včinja i prebivala de med nami.

Hajdinjak Terezija, M. Sobota, Nova ulica 18. Prečastiti g. urednik, tūdi jaz sem rešila vganke. 1. Nadangeo Gabriel je pozdravo Marijo: Zdrava Mariļa, milosti puna, Gospod je s tebov, blagoslovlēna si ti med ženami. Mariļa se je prestrašila, a angeo pravi: Ne boj se Mariļa, ar si milost najšla pri Bogi. Glej, rodila boš sina, njegovo ime bo Jezuš. On bo veliki i sin Višeņņega. Gospod njemi bo dao stolec oče Davida i kraļivao bo na njem vse dni do konca sveta. 2. Mariļa je na to pravila: Kak se bo to zgodilo, ar moļa ne poznām. Angeo je odgovoro: Sv. Dūh bo prišeo nad tebe i moč najvišjega te bo obsenčila. Zato bo sveti, ki ga boš rodila: Sin boži. Obrdūģim je Mariļa odgovorila: Glej dekla sam Gospodova, naj se mi zgodi po tvojoj reči. 3. Nato je Mariļa poprijela sina božega i ođišla k tetici Elizabeti. — Litrop Štefan, Renkovci, tūdi rešo.

NOVE VGANKE.

1. Čē što kaj vkradne, kda se njemi greh odpūsti?
2. Čē što smrten greh pozabi pri spovedi, je-li dužen spovedi ponavlati?
3. Čē što samo eden smrten greh zataji, ovē vse pove, je-li valāna njegova spoved? Ka je njegova duženost pri prvoj spovedi potom?

Rešiti se morajo do 25. marca. Ki vganke dobro reši, dobi nagrado.